

ministeriet under 1. April 1922, udstedt en Bekendtgørelse om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagre m. v. i de sønderjydske Landsdele; denne Bekendtgørelses Gyldighedstid udløber ligeledes den 31. Maj 1922, og den foreslaas derfor forlænget i lige saa lang Tid som den midlertidige Lovs Gyldighed. Bekendtgørelsen findes trykt som Bilag til Lovforslaget.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og meget hurtige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning;

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 235 af 29. April 1921 om Nedsættelse af en Valglovskommission.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7477).

Sagen sattes til Forhandling.

S. C. Nørgaard: Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse af den Tid, der ved Loven om Nedsættelse af en Valglovskommission er givet for Kommissionens Arbejde. Selve Arbejdet i Valglovskommissionen er i alt væsentligt færdigt, idet saavel Hovedforslag som Ændringsforslag og Betænkning er omtrent færdige. Grunden til, at Kommissionen ikke er naaet til at blive helt færdig med sit Arbejde, er dels de Trykkerivanskeligheder, der har været, og dels Stofmængden, de mange Forslag og Ændringsforslag, der har været stillet. Det har altsaa ikke været muligt at blive helt færdig til i Dag, som er den yderste Frist for Kommissionens Arbejdstid, men da Arbejdet selvfølgelig maa gøres færdigt, saa at Kommissionens Resultater kan forelægges for Rigsdagen, er det nødvendigt at give endnu en lille Frist, og det vil vist være passende, saaledes som det foreslaas her, at give Kommissionen endnu en Maaned. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse hurtigt og uforandret i dette høje Ting.

Borgbjerg: Vi fra vor Side vil naturligvis ikke modsætte os Gennemførelsen af et Ønske af den højtærede Formand for Valglovskommissionen, et Ønske, der støttes af den højtærede Indenrigsminister, men paa den anden Side kan jeg ikke se den ubetingede Nødvendighed for denne Forlængelse af Lovens Gyldighed. Vi er i Virkeligheden færdige i Valglovskommissionen. Arbejdet er fuldbragt, og Betænkning er udarbejdet fra de forskellige Flertal og Mindretal. Det gælder baade den politiske og kommunale Valglov. Betænkningen med tilhørende Bilag om Valgordningen i andre Lande er trykt, og vi kunde meget vel slutte i Eftermiddag. Der kan endnu være lidt redaktionelt Pilleri og noget Bogbinderarbejde, Hæftning o. s. v., men det var vel ikke lovstridigt, om Sekretærene sammen med Formanden lod dette Arbejde udføre nogle Dage efter, at Kommissionens Mandat formelt var udløbet. Jeg anser det derfor ikke for fornødent at forlænge denne Kommissions Tilværelse.

Ved Behandlingen af Forslaget om Nedsættelse af Kommissionen erklærede vi fra vor Side, at vi ansaa denne Kommission for overflødig. Den blev i Virkeligheden kun foreslaaet og nedsat, fordi en tidligere Indenrigsminister, afdøde Sigurd Berg, havde benyttet Kommissionstanken paa et vist Trin af Valglovforhandlingerne til at søge at forhindre den retfærdige Valglov, som der den Gang var Udsigt til at gennemføre; og da denne Minister nu een Gang var kommet til at bruge Kommissionen paa denne Maade, syntes han, at han hæftede ved den, og hans Parti syntes, at det hæftede ved den. De havde foreslaaet en Kommission, saa maatte vi ogsaa have en Kommission, selv om den kom post festum lige som Offenbachs Politi, naar det hele var forbi. Jeg sagde den Gang, at en Kommission havde der været udmærket god Mening i i 1905-06 og de følgende Aar. Da foreslog vi det. Det var ved Valglovforhandlingernes Begyndelse. Da vilde Højre og Venstre ikke vide af denne Tanke. Senere, da vi endelig efter 15 Aars ihærdigt Arbejde og mange store Kampe havde faaet en Valglov, som for første Gang gennemførte fuld Retfærdighed, var det temmelig overflødigt at nedsætte en Kommission til eventuelt at lappe lidt derpaa eller søge at finde et nyt Grundlag. Saaledes stillede vi os den Gang.

I en Tid, da der tales om Sparsommelighed, og med Rette, maa man fremhæve, at denne Kommission har medført et Spild